

ΣΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΤΟ ΑΛΩΝΙ

Στοῦ ἡλίου τὸ ἀλώνι
αὐγὴ ξημερώνει
μὰ ἐσὺ μὲ τὴ νύχτα καρδιά μου πολεμᾶς.
Χτυπᾷ μὲ καμπάνα
μὴν κλαῖς δόλια μάνα
τῆς γῆς τὸ χρυσάφι δὲν εἶτανε γιὰ μᾶς.

Ποῦ πᾶτε καράβια καὶ τραῖνα
κι ἀδέρφια μου ἐσεῖς πικραμένα
γιατὶ μὲ ξεχάσατε ἐμένα
στὴν ἔρμη τοῦ κόσμου γωνιά;

Στοῦ ἡλίου τὴν πέτρα
τὰ δάκρυά σου μέτρα
καὶ πάψε καρδιά μου χαρὰ νὰ καρτερεῖς.
Σταμάτα καμπάνα
μὴν κλαῖς δόλια μάνα
τῆς μοίρας τὸν δρόμο ν' ἀλλάξεις δὲν μπορεῖς.

Ποῦ πᾶτε καράβια καὶ τραῖνα
κι ἀδέρφια μου ἐσεῖς πικραμένα
γιατὶ μὲ ξεχάσατε ἐμένα
στὴν ἔρμη τοῦ κόσμου γωνιά;